

ROMAN ROMANOV:

NARODNA PESEM.

Ko se možila boš,
ž njim poročila boš,
takrat jaz pojdem
v ta zéleni gaj.

Strune bom s sabo vzal,
pesem si bom zapel,
v pesmi povabil
bom ptičke drobné:

„Ptičke, zletíte ve
dol na ravnó poljé,
širna tam lipa
tik cerkve stoji.

„Nanjo ve sédite,
v cerkev poglédite,
če že zlat prstan
nevesta imá.

„Ko ga imela bo,
vzémite ve slovo
pa poletite
sèm k meni nazaj.

„Pesem od mladih dni
takrat zapojte mi,
ki jih nikoli
več živel ne bom.

„Pesem od pómladi
takrat zapojte mi,
ki je nikoli
več videl ne bom!“ . . .

Pesem bom slušal jaz,
moj bo bledél obraz,
jaz bom umiral,
umiral tačas.

